

Svensk utgåva

Lagstiftning

sextioförsta årgången

30 oktober 2018

Innehållsförteckning

II *Icke-lagstiftningsakter*

FÖRORDNINGAR

- ★ **Kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/1618 av den 12 juli 2018 om ändring av delegerad förordning (EU) nr 231/2013 vad gäller förvaringsinstituts förvaringsuppgifter** ⁽¹⁾ 1
- ★ **Kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/1619 av den 12 juli 2018 om ändring av delegerad förordning (EU) 2016/438 vad gäller förvaringsinstituts förvaringsuppgifter** ⁽¹⁾ 6
- ★ **Kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/1620 av den 13 juli 2018 om ändring av delegerad förordning (EU) 2015/61 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 när det gäller likviditetstäckningskravet för kreditinstitut** ⁽¹⁾ 10
- ★ **Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/1621 av den 26 oktober 2018 om ändring av genomförandeförordning (EU) 2016/2080 vad gäller datumet för inlagring av skummjölkspulver som sålts genom anbudsinfordran** 25

BESLUT

- ★ **Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2018/1622 av den 29 oktober 2018 om icke-godkännande av vissa verksamma ämnen i biocidprodukter enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 528/2012** ⁽¹⁾ 26
- ★ **Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2018/1623 av den 29 oktober 2018 om myggor som på icke-naturlig väg har smittats med *Wolbachia* och används för vektorbekämpningsändamål, i enlighet med artikel 3.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 528/2012** ⁽¹⁾ 30

Rättelser

- ★ **Rättelse till rättelse till Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/28/EU av den 25 oktober 2012 om viss tillåten användning av anonyma verk (EUT L 101, 10.4.2013)** 32

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES.

★ Rättelse till Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/28/EU av den 25 oktober 2012 om viss tillåten användning av anonyma verk (EUT L 299, 27.10.2012)	32
--	----

II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) 2018/1618

av den 12 juli 2018

om ändring av delegerad förordning (EU) nr 231/2013 vad gäller förvaringsinstituts förvaringsuppgifter

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder ⁽¹⁾, särskilt artikel 21.17, och

av följande skäl:

- (1) Till följd av olika nationella regler för värdepapper och insolvens, som inte är harmoniserade på unionsnivå, finns det skillnader i nivån på skyddet mot risken för insolvens för finansiella instrument som depåförvaras av tredje part för kunder som är alternativa investeringsfonder (AIF-fonder). För att säkerställa ett högt skydd för kunders tillgångar i enlighet med direktiv 2011/61/EU, och samtidigt ge utrymme för strängare nationella krav på de områden som inte är harmoniserade, är det nödvändigt att klargöra de skyldigheter avseende förvaring av tillgångar som fastställs i direktiv 2011/61/EU.
- (2) För närvarande tillämpar behöriga myndigheter och branschen åtskillnadskravet i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 231/2013 ⁽²⁾ på olika sätt. Förvaringsinstitut, som utgör den första nivån i depåförvaringskedjan, är skyldiga att ha enskilda konton för att hålla finansiella instrument för varje AIF-fondkund, men det är nödvändigt att klargöra att om förvaringsfunktionen delegeras till en tredje part bör denna kunna hålla de tillgångar som tillhör ett förvaringsinstituts kunder, inbegripet tillgångar som tillhör AIF-fonder och företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag), på ett samlingskonto. Samlingskontot bör alltid utesluta förvaringsinstitutets och den tredje partens egna tillgångar samt även tillgångar som tillhör andra kunder till den tredje parten. På motsvarande sätt bör en underdepåhållare, om förvaringsfunktionen delegeras vidare, kunna hålla den delegerande depåhållarens kunders tillgångar på ett samlingskonto. Detta samlingskonto bör alltid utesluta underdepåhållarens och den delegerande depåhållarens egna tillgångar samt även tillgångar som tillhör andra kunder till underdepåhållaren. Detta krävs för att uppnå en god balans mellan marknadseffektivitet och investerarskydd.
- (3) För att minimera risken för förlust av tillgångar på kunders samlingskonton för finansiella instrument som tillhandahålls av en tredje part till vilken förvaringsfunktionen har delegerats, bör överföring i god tid av relevant information till förvaringsinstitutet säkerställas genom att man med lämpliga mellanrum gör avstämningar mellan kontona för finansiella värdepapper och uppgifterna hos en AIF-fondkunds förvaringsinstitut och den tredje parten, eller mellan de tredje parterna om förvaringsfunktionen har delegerats längre ned i kedjan. Hur ofta

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010 (EUT L 174, 1.7.2011, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 231/2013 av den 19 december 2012 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU vad gäller undantag, allmänna verksamhetsvillkor, förvaringsinstitut, finansiell hävstång, öppenhet och tillsyn (EUT L 83, 22.3.2013, s. 1).

avstämningar görs bör dessutom bero på varje händelse på samlingskontot, inbegripet transaktioner som rör tillgångar som tillhör förvaringsinstitutets andra kunder och som hålls på samma samlingskonto som AIF-fondens tillgångar.

- (4) Förvaringsinstitutet bör kunna fortsätta att utföra sina uppgifter på ett effektivt sätt när depåförvaring av AIF-fondkunders tillgångar delegeras till en tredje part. Det är därför nödvändigt att kräva att förvaringsinstitutet har uppgifter på det konto för finansiella instrument som det har öppnat i AIF-fondkunders namn, eller i AIF-förvaltarens namn för AIF-fondens räkning, som visar att de tillgångar som depåförvaras av en tredje part tillhör just den AIF-fonden.
- (5) För att stärka förvaringsinstitutets ställning gentemot tredje part till vilken depåförvaringen av tillgångar delegeras bör detta förhållande dokumenteras genom ett skriftligt avtal. Avtalet bör göra det möjligt för förvaringsinstitutet att vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de tillgångar som depåförvaras är tillräckligt skyddade och att den tredje parten vid alla tidpunkter uppfyller delegeringsavtalet och kraven i direktiv 2011/61/EU och delegerad förordning (EU) nr 231/2013. Dessutom bör förvaringsinstitutet och den tredje parten formellt enas om huruvida den tredje parten har rätt att vidaredelegera förvaringsfunktionerna. I detta fall bör arrangemanget eller avtalet mellan den delegerande tredje parten och den tredje part till vilken förvaringsfunktionerna vidaredelegeras föreskriva rättigheter och skyldigheter som är likvärdiga med dem som upprättats mellan förvaringsinstitutet och den delegerande tredje parten.
- (6) För att göra det möjligt för förvaringsinstitutet att fullgöra sina uppgifter är det nödvändigt att stärka förvaringsinstitutets tillsyn över tredje parter, oberoende av om de är belägna inom eller utanför unionen. Förvaringsinstitutet bör vara skyldiga att kontrollera om AIF-fonders finansiella instrument registreras korrekt i bokföringen hos en tredje part och att uppgifterna är tillräckligt exakta för att göra det möjligt att identifiera de depåförvarade tillgångarnas typ, lokalisering och ägandeskap. För att förvaringsinstitutet lättare ska kunna fullgöra dessa uppgifter bör tredje parter tillhandahålla en rapport som redogör för varje ändring som rör de tillgångar som depåförvaras för förvaringsinstitutets AIF-fondkunders räkning.
- (7) Som en del av förvaringsinstitutets skyldigheter att iaktta aktsamhet och omsorg i samband med delegering av depåförvaringsfunktioner, bör ett institut, innan det delegerar denna funktion till en tredje part som är belägen utanför unionen, hämta in ett oberoende juridiskt yttrande med en bedömning av insolvenslagstiftningen i det tredjeländ där tredje parten är belägen, som innefattar en utvärdering av den skyddsnivå som uppnås med åtskilda konton för finansiella instrument i den jurisdiktionen. Ett yttrande som tillhandahålls för varje jurisdiktion av de berörda branschorganisationerna eller av advokatbyråer för flera olika förvaringsinstitutets räkning bör kunna godtas. Dessutom bör förvaringsinstitutet säkerställa att en tredje part som är belägen utanför unionen informerar institutet om alla förändrade omständigheter eller ändringar i det tredje landets insolvenslagstiftning som kan inverka på statusen för de tillgångar som institutet håller för AIF-fondkunders räkning.
- (8) För att ge förvaringsinstitutet tid att anpassa sig till de nya kraven i denna förordning, bör dess första tillämpningsdag skjutas upp till arton månader efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.
- (9) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten⁽¹⁾.
- (10) De åtgärder som införs genom denna förordning är förenliga med yttrandet från expertgruppen för europeiska värdepapperskommittén.
- (11) Delegerad förordning (EU) nr 231/2013 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Delegerad förordning (EU) nr 231/2013 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 89 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Led c ska ersättas med följande:

”c) Det ska stämma av sina interna räkenskaper och uppgifter mot motsvarande uppgifter för den tredje part till vilken depåförvaringsfunktioner delegerats i enlighet med artikel 21.11 i direktiv 2011/61/EU så ofta som det behövs.”

⁽¹⁾ Esmas yttrande, 20.7.2017, 34 45 277.

ii) Följande stycke ska läggas till som andra stycke:

”Vid tillämpning av led c i första stycket ska följande användas som grund för att fastställa hur ofta avstämningar ska göras:

- a) AIF-fondens normala handelsverksamhet.
- b) Handel som sker utanför den normala handelsverksamheten.
- c) Handel som sker på uppdrag av någon annan kund vars tillgångar hålls av tredje part på samma konto för finansiella instrument som AIF-fondens tillgångar.”

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Ett förvaringsinstitut som har delegerat depåförvaringsfunktionerna till en tredje part i enlighet med artikel 21.11 i direktiv 2011/61/EU ska fortfarande omfattas av kraven i punkt 1 a–e i denna artikel. Förvaringsinstitutet ska också se till att den tredje parten uppfyller kraven i punkt 1 b–g samt de skyldigheter för åtskilda konton som anges i artikel 99.”

2. I artikel 98 ska följande punkt införas som punkt 2a:

”2a. Ett avtal genom vilket förvaringsinstitutet utser en tredje part till att depåförvara förvaringsinstitutets AIF-fondkunders tillgångar ska minst innehålla följande:

- a) En garanti för förvaringsinstitutets rätt till information, inspektion och tillgång till relevanta uppgifter och konton hos den tredje part som depåförvarar tillgångarna, för att göra det möjligt för förvaringsinstitutet att utöva sina skyldigheter avseende tillsyn och aktsamhet och omsorg, och i synnerhet för att göra det möjligt för förvaringsinstitutet att
 - i) identifiera alla enheter i depåförvaringskedjan,
 - ii) kontrollera att kvantiteten av identifierade finansiella instrument som registrerats på det konto för finansiella instrument som öppnats i förvaringsinstitutets bokföring i AIF-fondens namn eller i AIF-förvaltarens namn för AIF-fondens räkning, motsvarar kvantiteten av de identifierade finansiella instrument som depåförvaras av tredje part för denna AIF-fond enligt vad som registrerats på det konto för finansiella instrument som öppnats i den tredje partens bokföring,
 - iii) kontrollera att kvantiteten av identifierade finansiella instrument som är registrerade och hålls på ett konto för finansiella instrument som öppnats vid emittentens värdepapperscentral, eller dess ombud, i den tredje partens namn för dess kunders räkning, motsvarar kvantiteten av identifierade finansiella instrument som registrerats på de konton för finansiella instrument som öppnats i förvaringsinstitutets bokföring i var och en av dess AIF-fondkunders namn eller i den AIF-förvaltarens namn som agerar för AIF-fondens räkning.
- b) Uppgifter om likvärdiga rättigheter och skyldigheter som överenskommit mellan den tredje parten och en annan tredje part, i händelse av vidare delegering av depåförvaringsfunktioner.”

3. Artikel 99 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Om förvaringsfunktioner helt eller delvis har delegerats till en tredje part, ska förvaringsinstitutet säkerställa att den tredje part till vilken förvaringen av tillgångar har delegerats i enlighet med artikel 21.11 i direktiv 2011/61/EU fullgör skyldigheten att hålla tillgångar åtskilda enligt artikel 21.11 d iii i det direktivet genom att säkerställa och kontrollera att den tredje parten gör följande:

- a) Korrekt registrerar alla identifierade finansiella instrument på kontot för finansiella instrument, som öppnats i den tredje partens bokföring för att depåförvara finansiella instrument för förvaringsinstitutets kunder, vilket utesluter förvaringsinstitutets och den tredje partens egna finansiella instrument och finansiella instrument som tillhör den tredje partens andra kunder, för att göra det möjligt för förvaringsinstitutet att stämma av kvantiteten av de identifierade finansiella instrument som registrerats på konton som öppnats i förvaringsinstitutets bokföring i var och en av dess AIF-fondkunders namn eller i den AIF-förvaltarens namn som agerar för AIF-fondens räkning.
- b) Har alla nödvändiga uppgifter och konton för finansiella instrument för att förvaringsinstitutet när som helst och utan dröjsmål ska kunna särskilja förvaringsinstitutets kunders tillgångar från den tredje partens egna tillgångar, den tredje partens andra kunders tillgångar och tillgångar som hålls för förvaringsinstitutet för dess egen räkning.

- c) Upprätthåller uppgifter och konton för finansiella instrument på ett sådant sätt att det säkerställs att de är korrekta, och särskilt att de överensstämmer med de tillgångar som förvaras för förvaringsinstitutets AIF-fondkunders räkning och är sådana att förvaringsinstitutet när som helst kan fastställa exakt typ, lokalisering och ägandeskap för tillgångarna.
- d) Regelbundet, och under alla omständigheter vid varje ändring av något förhållande, lämnar en rapport till förvaringsinstitutet, med en redogörelse för de tillgångar som tillhör förvaringsinstitutets AIF-fondkunder.
- e) Gör avstämningar mellan sina egna konton för finansiella instrument och interna uppgifter och motsvarande uppgifter för den tredje part till vilken det har delegerat depåförvaringsfunktioner i enlighet med artikel 21.11 i direktiv 2011/61/EU, så ofta som det behövs.
- Hur ofta avstämningen ska göras ska fastställas i enlighet med artikel 89.1.
- f) Inför lämpliga organisatoriska åtgärder för att minimera riskerna för förlust eller värdeminskning av finansiella instrument eller av rättigheter som är förenade med dessa instrument, till följd av missbruk av instrumenten, bedrägerier, bristfällig förvaltning, bristande dokumentation eller försumlighet.
- g) Om den tredje parten är en enhet av samma slag som de enheter som avses i artikel 18.1 a, b och c i direktiv 2006/73/EG och omfattas av effektiv stabilitetstillsyn och övervakning som har samma verkan som unionsrätten och som genomdrivs effektivt, ska förvaringsinstitutet vidta nödvändiga åtgärder för att se till att AIF-fondens likvida medel hålls på konton i enlighet med artikel 21.7 i direktiv 2011/61/EU.”
- b) Följande punkt ska införas som punkt 2a:
- ”2a. Om förvaringsinstitutet delegerar sina förvaringsfunktioner till en tredje part som är belägen i ett tredje land i enlighet med artikel 21.11 i direktiv 2011/61/EU ska det, utöver kraven i punkt 1 i denna artikel, säkerställa att följande krav uppfylls:
- a) Förvaringsinstitutet erhåller juridisk rådgivning från en oberoende fysisk eller juridisk person som bekräftar att den tillämpliga insolvenslagstiftningen erkänner följande:
- i) Att förvaringsinstitutets kunders tillgångar är åtskilda från den tredje partens egna tillgångar, från den tredje partens andra kunders tillgångar och från tillgångar som hålls av den tredje parten för förvaringsinstitutets egen räkning.
- ii) Att förvaringsinstitutets AIF-fondkunders tillgångar inte ingår i den tredje partens egendom i fall av obestånd.
- iii) Att förvaringsinstitutets AIF-fondkunders tillgångar inte är tillgängliga för utdelning bland, eller realisering till förmån för, fordringsägarna till den tredje part till vilken förvaringsfunktioner har delegerats i enlighet med artikel 21.11 i direktiv 2011/61/EU.
- b) Den tredje parten vidtar följande åtgärder:
- i) Säkerställer att villkoren i led a är uppfyllda vid ingående av delegeringsavtalet med förvaringsinstitutet samt fortlopande under hela varaktigheten för delegeringen.
- ii) Omedelbart underrättar förvaringsinstitutet närhelst något av de villkor som avses i led i inte längre är uppfyllt.
- iii) Underrättar förvaringsinstitutet om alla ändringar av tillämplig insolvenslagstiftning och dess konkreta tillämpning.”
- c) Punkt 3 ska ersättas med följande:
- ”Punkterna 1, 2 och 2a ska gälla i tillämpliga delar när den tredje part till vilken förvaringen av tillgångar har delegerats i enlighet med artikel 21.11 i direktiv 2011/61/EU har beslutat att delegera hela eller delar av sina förvaringsfunktioner till en annan tredje part i enlighet med artikel 21.11 tredje stycket i direktiv 2011/61/EU.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 april 2020..

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 12 juli 2018.

På kommissionens vägnar

Jean-Claude JUNCKER

Ordförande

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) 2018/1619**av den 12 juli 2018****om ändring av delegerad förordning (EU) 2016/438 vad gäller förvaringsinstituts förvaringsuppgifter****(Text av betydelse för EES)**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) ⁽¹⁾, särskilt artikel 26b, och

av följande skäl:

- (1) Till följd av olika nationella regler för värdepapper och insolvens, som inte är harmoniserade på unionsnivå, finns det skillnader i nivån på skyddet mot risken för insolvens för finansiella instrument som depåförvaras för kunder som är företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag). För att säkerställa ett högt skydd för kunders tillgångar i enlighet med direktiv 2009/65/EG, och samtidigt ge utrymme för strängare nationella krav på de områden som inte är harmoniserade, är det nödvändigt att klargöra de skyldigheter avseende förvaring av tillgångar som fastställs i direktiv 2009/65/EG.
- (2) För närvarande tillämpar behöriga myndigheter och branschen åtskillnadskravet i kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/438 ⁽²⁾ på olika sätt. Förvaringsinstitut, som utgör den första nivån i depåförvaringskedjan, är skyldiga att ha enskilda konton för att hålla finansiella instrument för varje fondföretagskund, men det är nödvändigt att klargöra att om förvaringsfunktionen delegeras till en tredje part bör denna kunna hålla de tillgångar som tillhör ett förvaringsinstituts kunder, inbegripet tillgångar som tillhör fondföretag och alternativa investeringsfonder (AIF-fonder), på ett samlingskonto. Samlingskontot bör alltid utesluta förvaringsinstitutets och den tredje partens egna tillgångar samt även tillgångar som tillhör andra kunder till den tredje parten. På motsvarande sätt bör en underdepåhållare, om förvaringsfunktionen delegeras vidare, kunna hålla den delegerande depåhållarens kunders tillgångar på ett samlingskonto. Detta samlingskonto bör alltid utesluta underdepåhållarens och den delegerande depåhållarens egna tillgångar samt även tillgångar som tillhör andra kunder till underdepåhållaren. Detta krävs för att uppnå en god balans mellan marknadseffektivitet och investerarskydd.
- (3) För att minimera risken för förlust av tillgångar på samlingskonton för finansiella instrument som tillhandahålls av en tredje part till vilken förvaringsfunktionen har delegerats, bör överföring i god tid av relevant information till förvaringsinstitutet säkerställas genom att man med lämpliga mellanrum gör avstämningar mellan kontona för finansiella värdepapper och uppgifterna hos en fondföretagskunds förvaringsinstitut och den tredje parten, eller mellan de tredje parterna om förvaringsfunktionen har delegerats längre ned i kedjan. Hur ofta avstämningar görs bör dessutom bero på varje händelse på samlingskontot, inbegripet transaktioner som rör tillgångar som tillhör förvaringsinstitutets andra kunder och som hålls på samma samlingskonto som fondföretagets tillgångar.
- (4) Förvaringsinstitutet bör kunna fortsätta att utföra sina uppgifter på ett effektivt sätt när depåförvaring av fondföretagskunders tillgångar delegeras till en tredje part. Det är därför nödvändigt att kräva att förvaringsinstitutet har uppgifter på det konto för finansiella instrument som det har öppnat i fondföretagskundens namn, eller i förvaltningsbolagets namn för fondföretagets räkning, som visar att de tillgångar som depåförvaras av en tredje part tillhör just det fondföretaget.
- (5) För att stärka förvaringsinstitutets ställning gentemot tredje part till vilken depåförvaringen av tillgångar delegeras bör detta förhållande dokumenteras genom ett skriftligt avtal. Avtalet bör göra det möjligt för förvaringsinstitutet att vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de tillgångar som depåförvaras är tillräckligt skyddade och att den tredje parten vid alla tidpunkter uppfyller delegeringsavtalet och kraven i direktiv 2009/65/EG och delegerad förordning (EU) 2016/438. Dessutom bör förvaringsinstitutet och den tredje parten formellt enas om huruvida den tredje parten har rätt att vidaredelegera förvaringsfunktionerna. I detta fall bör

⁽¹⁾ EUT L 302, 17.11.2009, s. 32.

⁽²⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/438 av den 17 december 2015 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG vad gäller krav avseende förvaringsinstitut (EUT L 78, 24.3.2016, s. 11).

avtalet mellan den delegerande tredje parten och den tredje part till vilken förvaringsfunktionerna vidaredelegeras omfattas av rättigheter och skyldigheter som är likvärdiga med dem som upprättats mellan förvaringsinstitutet och den delegerande tredje parten.

- (6) För att göra det möjligt för förvaringsinstitutet att fullgöra sina uppgifter är det nödvändigt att stärka förvaringsinstitutets tillsyn över tredje parter, oberoende av om de är belägna inom eller utanför unionen. Förvaringsinstitutet bör vara skyldiga att kontrollera om fondföretags finansiella instrument registreras korrekt i bokföringen hos en tredje part. De uppgifter som den tredje parten registrerar bör vara tillräckligt exakta för att göra det möjligt att identifiera tillgångarnas typ, lokalisering och ägandeskap. För att förvaringsinstitutet lättare ska kunna fullgöra dessa uppgifter bör tredje parter tillhandahålla en rapport som redogör för varje ändring som rör de tillgångar som depåförvaras för förvaringsinstitutets fondföretagskunders räkning.
- (7) För att öka rättssäkerheten och göra delegerad förordning (EU) 2016/438 tydligare är det nödvändigt att ändra vissa felaktiga hänvisningar. Delegerad förordning (EU) 2016/438 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (8) För att ge förvaringsinstitutet tid att anpassa sig till dessa nya krav bör den första tillämpningsdagen skjutas upp till arton månader efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.
- (9) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten ⁽¹⁾.
- (10) De åtgärder som införs genom denna förordning är förenliga med yttrandet från expertgruppen för europeiska värdepapperskommittén.
- (11) Delegerad förordning (EU) 2016/438 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Delegerad förordning (EU) 2016/438 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 13 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Led c ska ersättas med följande:

”c) så ofta som det behövs stämmer av sina interna räkenskaper och uppgifter mot motsvarande uppgifter för den tredje part till vilken förvaringsfunktioner delegerats i enlighet med artikel 22a i direktiv 2009/65/EG,”

ii) Följande stycke ska läggas till som andra stycke:

”Vid tillämpning av led c i första stycket ska följande användas som grund för att fastställa hur ofta avstämningar ska göras:

a) Fondföretagets normala handelsverksamhet.

b) Handel som sker utanför den normala handelsverksamheten.

c) Handel som sker på uppdrag av någon annan kund vars tillgångar hålls av den tredje parten på samma konto för finansiella instrument som fondföretagets tillgångar.”

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Ett förvaringsinstitut som har delegerat förvaringsfunktionerna för tillgångar som depåförvaras till en tredje part i enlighet med artikel 22a i direktiv 2009/65/EG ska fortfarande omfattas av kraven i punkt 1 a–e. Förvaringsinstitutet ska också se till att den tredje parten uppfyller kraven i punkt 1 b–g.”

⁽¹⁾ Esmas yttrande, 20.7.2017, 34 45 277.

2. I artikel 15 ska följande punkt införas som punkt 2a:

”2a. Ett avtal genom vilket förvaringsinstitutet utser en tredje part till att depåförvara förvaringsinstitutets fondföretagskunders tillgångar ska minst innehålla följande:

- a) En garanti för förvaringsinstitutets rätt till information, inspektion och tillgång till relevanta uppgifter och konton för finansiella instrument hos den tredje part som depåförvarar tillgångarna, för att göra det möjligt för förvaringsinstitutet att utöva sina skyldigheter avseende tillsyn och vederbörlig aktsamhet, och i synnerhet för att göra det möjligt för förvaringsinstitutet att
 - i) identifiera alla enheter i depåförvaringskedjan,
 - ii) kontrollera att kvantiteten av identifierade finansiella instrument som registrerats på det konto för finansiella instrument som öppnats i förvaringsinstitutets bokföring i fondföretagets namn eller i förvaltningsbolagets namn för fondföretagets räkning, motsvarar kvantiteten av de identifierade finansiella instrument som depåförvaras av tredje part för detta fondföretag enligt vad som registrerats på det konto för finansiella instrument som öppnats i den tredje partens bokföring,
 - iii) kontrollera att kvantiteten av identifierade finansiella instrument som är registrerade och hålls på ett konto för finansiella instrument som öppnats vid emittentens värdepapperscentral, eller dess ombud, i den tredje partens namn för dess kunders räkning, motsvarar kvantiteten av identifierade finansiella instrument som registrerats på de konton för finansiella instrument som öppnats i förvaringsinstitutets bokföring i var och en av dess fondföretagskunders namn eller i det förvaltningsbolags namn som agerar för fondföretagets räkning.
- b) Uppgifter om likvärdiga rättigheter och skyldigheter som överenskommit mellan den tredje parten och en annan tredje part, i händelse av vidare delegering av depåförvaringsfunktioner.”

3. Artikel 16.1 ska ersättas med följande:

”1. Om förvaringsfunktioner helt eller delvis har delegerats till en tredje part, ska förvaringsinstitutet säkerställa att den tredje part till vilken förvaringen av tillgångar har delegerats i enlighet med artikel 22a i direktiv 2009/65/EG fullgör skyldigheten att hålla tillgångar åtskilda enligt artikel 22a.3 c i det direktivet genom att säkerställa och kontrollera att den tredje parten gör följande:

- a) Korrekt registrerar alla identifierade finansiella instrument på kontot för finansiella instrument, som öppnats i den tredje partens bokföring för att depåförvara finansiella instrument för förvaringsinstitutets kunder, vilket utesluter förvaringsinstitutets och den tredje partens egna finansiella instrument och finansiella instrument som tillhör den tredje partens andra kunder, för att göra det möjligt för förvaringsinstitutet att stämma av kvantiteten av de identifierade finansiella instrument som registrerats på konton som öppnats i förvaringsinstitutets bokföring i var och en av dess fondföretagskunders namn eller i det förvaltningsbolags namn som agerar för fondföretagets räkning.
- b) Har alla nödvändiga uppgifter och konton för finansiella instrument för att förvaringsinstitutet när som helst och utan dröjsmål ska kunna särskilja förvaringsinstitutets kunders tillgångar från den tredje partens egna tillgångar, den tredje partens andra kunders tillgångar och tillgångar som hålls för förvaringsinstitutet för dess egen räkning.
- c) Upprätthåller uppgifter och konton för finansiella värdepapper på ett sådant sätt att det säkerställs att de är korrekta, och särskilt att de överensstämmer med de tillgångar som förvaras för förvaringsinstitutets fondföretagskunders räkning och är sådana att förvaringsinstitutet när som helst kan fastställa exakt typ, lokalisering och ägandeskap för tillgångarna.
- d) Regelbundet, och vid varje ändring av något förhållande, lämnar en rapport till förvaringsinstitutet, med en redogörelse för de tillgångar som tillhör förvaringsinstitutets fondföretagskunder.
- e) Gör avstämningar mellan sina egna konton för finansiella instrument och interna uppgifter och motsvarande uppgifter för den tredje part till vilken det har delegerat depåförvaringsfunktioner i enlighet med artikel 22a.3 c i direktiv 2009/65/EG, så ofta som det behövs.

Hur ofta avstämningen ska göras ska fastställas i enlighet med artikel 13.1.

- f) Inför lämpliga organisatoriska åtgärder för att minimera riskerna för förlust eller värdeminskning av finansiella instrument eller av rättigheter som är förenade med dessa instrument, till följd av missbruk av instrumenten, bedrägerier, bristfällig förvaltning, bristande dokumentation eller försumlighet.
- g) Innehar fondföretagets kontanter på ett konto eller konton i en centralbank i ett tredjeland eller ett kreditinstitut som auktoriserats i ett tredjeland, förutsatt att de tillsyns- och regleringskrav som tillämpas på kreditinstitut i det tredjelandet av de behöriga myndigheterna i fondföretagets hemmedlemsstat betraktas som minst motsvarande de krav som tillämpas i unionen, i enlighet med artikel 22.4 c i direktiv 2009/65/EG.”

4. Artikel 17 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 ska led a ersättas med följande:

”Inhämtar juridisk rådgivning från en oberoende fysisk eller juridisk person som bekräftar att den tillämpliga insolvenslagstiftningen erkänner åtskillnad av de tillgångar som tillhör förvaringsinstitutets kunder från den tredje partens egna tillgångar, från den tredje partens andra kunders tillgångar och från tillgångar som den tredje parten innehar för förvaringsinstitutets egen räkning, och att de tillgångar som tillhör förvaringsinstitutets fondföretagskunder inte ingår i den tredje partens egendom i fall av obestånd och inte är tillgängliga för utdelning bland, eller realisering till förmån för, fordringsägarna till den tredje part till vilken förvaringsuppgifterna har delegerats i enlighet med artikel 22a i direktiv 2009/65/EG.”

b) I punkt 2 ska leden d och e utgå.

c) Punkt 3 ska utgå.

5. Artikel 22.3 ska ersättas med följande:

”Förvaltningsbolaget eller investeringsbolaget ska styrka för den behöriga myndigheten i fondföretagets hemmedlemsstat att de godtar förvaringsinstitutets utnämning och att utnämningen uteslutande är i fondföretagets och fondföretagets investerares intresse. Förvaltningsbolaget eller investeringsbolaget ska tillhandahålla de styrkande handlingar som avses i punkt 2 till den behöriga myndigheten i fondföretagets hemmedlemsstat.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 april 2020.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 12 juli 2018.

På kommissionens vägnar

Jean-Claude JUNCKER

Ordförande

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) 2018/1620**av den 13 juli 2018****om ändring av delegerad förordning (EU) 2015/61 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 när det gäller likviditetstäckningskravet för kreditinstitut****(Text av betydelse för EES)**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 ⁽¹⁾, särskilt artikel 460, och

av följande skäl:

- (1) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/61 ⁽²⁾ bör ändras för att närmare anpassa den till internationella standarder och underlätta en effektivare likviditetsförvaltning för kreditinstitut.
- (2) För att i synnerhet beakta den verksamhet som utförs av kreditinstitut med verksamhet utanför unionen bör det beviljas undantag från alla krav på minsta emissionsstorlek för likvida tillgångar som innehas av ett dotterbolag i ett tredjeland, så att sådana tillgångar kan erkännas på gruppnivå. I annat fall skulle detta kunna skapa ett bortfall av likvida tillgångar för moderinstitutet på gruppnivå, eftersom det likviditetskrav som härrör från ett dotterbolag i ett tredjeland skulle inbegripas i likviditetskravet på gruppnivå samtidigt som de tillgångar som detta dotterbolag innehar för att uppfylla sitt likviditetskrav i detta tredjeland inte skulle få tas med vid beräkningen av likviditetskravet på gruppnivå. Dotterbolagets tillgångar i ett tredjeland bör dock bara erkännas upp till en nivå motsvarande de nettolikviditetsutflöden som i stressituationer uppkommer i samma valuta som den i vilken tillgångarna är denominerade och vilka härrör från det särskilda dotterbolaget. När det gäller andra tillgångar i tredjeland bör de bara erkännas om de uppfyller villkoren för att räknas som likvida tillgångar enligt den nationella lagstiftningen i tredjelandet i fråga.
- (3) Det är erkänt att centralbanker kan tillhandahålla likviditet i sin egen valuta och att deras kreditbetyg är mindre relevanta för likviditetsändamål än för solvensändamål. Till följd av detta och för att närmare anpassa reglerna i delegerad förordning (EU) 2015/61 till den internationella standarden och skapa lika konkurrensvillkor för internationellt aktiva kreditinstitut bör reserver som ett dotterbolag i tredjeland eller en filial i tredjeland till ett kreditinstitut inom EU innehar i en centralbank i tredjeland som av ett utnämnt externt kreditvärderingsinstitut inte tilldelats en kreditvärdering på kreditkvalitetssteg 1 kunna godkännas som likvida tillgångar på nivå 1 om vissa villkor är uppfyllda. Närmare bestämt bör dessa reserver kunna godkännas om kreditinstitutet får ta ut reserverna när som helst under stressperioder och uttagsvillkoren är specificerade i ett avtal mellan tredjelandets tillsynsmyndighet och den centralbank där reserverna innehas eller i tillämpliga regler i det landet. Reserverna bör dock bara kunna godkännas som tillgångar på nivå 1 om de används för att täcka sådana nettolikviditetsutflöden i stressituationer som uppkommer i samma valuta som den i vilken reserverna är denominerade.
- (4) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2402 ⁽³⁾ bör beaktas. I den förordningen anges kriterier för att fastställa om en värdepapperisering kan betecknas som en enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering (STS-värdepapperisering). Eftersom dessa kriterier säkerställer att STS-värdepapperiseringar är av hög kvalitet bör de också användas för att fastställa vilka värdepapperiseringar som kan godkännas som högkvalitativa likvida tillgångar vid beräkningen av likviditetstäckningskravet. Vid tillämpning av delegerad förordning (EU)

⁽¹⁾ EUT L 176, 27.6.2013, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/61 av den 10 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 när det gäller likviditetstäckningskravet för kreditinstitut (EUT L 11, 17.1.2015, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2402 av den 12 december 2017 om ett allmänt ramverk för värdepapperisering och om inrättande av ett särskilt ramverk för enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering samt om ändring av direktiven 2009/65/EG, 2009/138/EG och 2011/61/EU och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 347, 28.12.2017, s. 35).

2015/61 bör således värdepapperiseringar kunna godkännas som tillgångar på nivå 2B om de uppfyller samtliga krav som anges i förordning (EU) 2017/2402, utöver de kriterier som redan anges i delegerad förordning (EU) 2015/61 och som är specifika för deras likviditetsdrag.

- (5) Genomförandet av delegerad förordning (EU) 2015/61 bör inte hindra en effektiv transmission av penningpolitiken till ekonomin. Transaktioner med ECB eller en medlemsstats centralbank kan förväntas bli förlängda under situationer som kännetecknas av svår stress. Det bör därför vara möjligt för behöriga myndigheter att bevilja ett undantag från avvecklingsmekanismen vid beräkningen av likviditetsbufferten när det rör sig om transaktioner med ECB eller en medlemsstats centralbank som täcks av en säkerhet och som involverar högkvalitativa likvida tillgångar i minst en del av respektive transaktion och förfaller inom 30 kalenderdagar. Det bör dock föreskrivas att de behöriga myndigheterna innan de beviljar ett sådant undantag måste samråda med den centralbank som är motpart i transaktionen och med ECB om den centralbanken är en centralbank i Eurosystemet. Beviljandet av undantaget bör dessutom omgärdas av lämpliga skyddsåtgärder så att potentiellt regelarbiterage eller skadliga incitament för kreditinstitut undviks. För att närmare anpassa unionens regler till den internationella standard som fastställts av Baselkommittén för banktillsyn (nedan kallad *Baselkommittén*) bör slutligen säkerheter som mottagits i derivattransaktioner undantas från avvecklingsmekanismen.
- (6) Behandlingen av utflödes- och inflödessatser för återköpsavtal (repor), omvända återköpsavtal (omvända repor) och likviditetsswappar bör anpassas helt till behandlingen i den internationella standard för likviditetstäckningskvoten som fastställts av Baselkommittén. Beräkningen av likviditetsutflöden bör således kopplas direkt till satsen för förlängning av transaktionen (anpassad till nedsättningen av den säkerhet som ställts för kontantskulden, som i Baselkommitténs standard) snarare än till det likvida värdet av den bakomliggande säkerheten.
- (7) Med tanke på att olika tolkningar har uppstått är det viktigt att klargöra diverse bestämmelser i delegerad förordning (EU) 2015/61, i synnerhet när det gäller fullgörandet av likviditetstäckningskravet; frågan huruvida man i bufferten kan ta med tillgångar som ingår i en grupp som är tillgänglig för att anskaffa finansiering inom ramen för ej beviljade limiter och som förvaltas av centralbanken eller andelar eller aktier i företag för kollektiva investeringar (nedan kallade fonder) eller insättningar och annan finansiering i kooperativa nätverk och institutionella skyddssystem; beräkningen av ytterligare likviditetsutflöden för andra produkter och tjänster; beviljandet av förmånsbehandling för kredit- och likviditetsfaciliteter inom grupper; behandlingen av korta positioner och erkännandet av fordringar från värdepapper som förfaller inom 30 kalenderdagar.
- (8) Delegerad förordning (EU) 2015/61 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Delegerad förordning (EU) 2015/61 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 2.3 ska led a ersättas med följande:

"a) Tillgångar i tredjeland som innehas av ett dotterbolag i ett tredjeland får erkännas som likvida tillgångar i sammanslagningssyfte om de uppfyller kraven för likvida tillgångar enligt den nationella lagstiftning i det tredjelandet där likviditetstäckningskravet föreskrivs och uppfyller ett av följande villkor:

- i) Tillgångarna uppfyller samtliga krav som anges i avdelning II i denna förordning.
- ii) Tillgångarna uppfyller inte det särskilda krav angående emissionsstorlek som anges i avdelning II i denna förordning men uppfyller alla andra krav som anges där.

De tillgångar som kan erkännas enligt led ii får bara erkännas upp till det belopp av nettolikviditetsutflöden som i stressituationer uppkommer i samma valuta som den i vilken tillgångarna är denominerade och som härrör från samma dotterbolag."

2. Artikel 3 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 8 och 9 ska utgå.

b) Punkt 11 ska ersättas med följande:

"11. *stress*: en plötslig eller allvarlig försämring av ett kreditinstituts solvens eller likviditet till följd av förändrade marknadsförhållanden eller idiosynkratiska faktorer som leder till en betydande risk för att kreditinstitutet inte kan fullgöra de åtaganden som förfaller inom de närmaste 30 kalenderdagarna."

3. Artikel 4 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. Kreditinstitut ska beräkna och övervaka sin likviditetstäckningskvot i rapportvalutan i fråga om samtliga poster oavsett deras faktiska valutabeteckning.

Dessutom ska de separat beräkna och övervaka sin likviditetstäckningskvot för vissa poster enligt följande:

a) När det gäller de poster som i enlighet med artikel 415.2 i förordning (EU) nr 575/2013 omfattas av ett krav på separat rapportering i en annan valuta än rapportvalutan ska kreditinstituten separat beräkna och övervaka sin likviditetstäckningskvot i den andra valutan.

b) När det gäller poster som är denominerade i rapportvalutan och när det samlade beloppet av skulder denominerade i andra valutor än rapportvalutan minst utgör 5 % av kreditinstitutets totala skulder, exklusive lagstadgat kapital och poster utanför balansräkningen, ska kreditinstituten separat beräkna och övervaka sin likviditetstäckningskvot i rapportvalutan.

Kreditinstitut ska rapportera in likviditetstäckningskvoten till sin behöriga myndighet i enlighet med kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 680/2014.”

b) Följande punkt ska läggas till som punkt 6:

”6. Kreditinstituten får inte dubbelräkna likvida tillgångar, inflöden och utflöden.”

4. Artikel 7 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Tillgångarna ska utgöra kreditinstitutets egendom, rättighet eller andel, eller ingå i en grupp som avses i led a, och får inte vara intecknade. Tillgångar ska för detta ändamål anses vara icke intecknade när de inte omfattas av några rättsliga, kontraktsevenliga, tillsynsmässiga eller andra begränsningar som hindrar kreditinstitutet från att likvidera, sälja, överlåta, tilldela eller generellt sett avveckla sådana tillgångar via direkt försäljning eller ett återköpsavtal inom de närmaste 30 kalenderdagarna. Följande tillgångar ska anses vara icke intecknade:

a) Tillgångar som ingår i en grupp och som är tillgängliga för omedelbar användning som säkerhet för att erhålla ytterligare finansiering enligt beviljade men ännu inte finansierade kreditlimiter som finns tillgängliga för kreditinstitutet eller, om gruppen förvaltas av en centralbank, enligt ej beviljade och ännu inte finansierade kreditlimiter som finns tillgängliga för kreditinstitutet. Detta led ska inkludera tillgångar som ett kreditinstitut placerat hos det centrala institutet i ett kooperativt nätverk eller ett institutionellt skyddssystem. Kreditinstitut ska anta att tillgångarna i gruppen är intecknade i ökande likviditetsordning på basis av den likviditetsklassificering som fastställs i kapitel 2, som börjar med tillgångar som inte får ingå i likviditetsbufferten.

b) Tillgångar som kreditinstitutet har tagit emot som säkerheter i kreditriskreduceringssyfte i omvända repor eller transaktioner för värdepappersfinansiering och som kreditinstitutet får avveckla.”

b) Punkt 4 ska ändras på följande sätt:

i) Led a ska ersättas med följande:

”a) Ett annat kreditinstitut, såvida inte ett eller flera av följande villkor uppfylls:

i) Utfärdaren är ett offentligt organ som avses i artikel 10.1 c eller artikel 11.1 a eller b.

ii) Tillgången är en säkerställd obligation som avses i artikel 10.1 f, artikel 11.1 c eller d eller artikel 12.1 e.

iii) Tillgången hör till den kategori som beskrivs i artikel 10.1 e.”

ii) Led g ska ersättas med följande:

”g) Någon annan enhet som i sin huvudsakliga verksamhet utför en eller flera av de verksamheter som förtecknas i bilaga I till direktiv 2013/36/EU. Vid tillämpning av denna artikel ska specialföretag för värdepappersisering inte anses utgöra enheter som avses i detta led.”

c) I punkt 7 ska följande led införas som led aa:

”aa) exponeringar mot nationella regeringar som avses i artikel 10.1 d,”

5. Artikel 8 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 andra stycket a ska led ii ersättas med följande:

[ii)Gäller inte den svenska versionen./Does not concern the Swedish version.]

b) Punkt 3 b ska ersättas med följande:

”b) Genom att införa interna system och kontroller för att ge funktionen för likviditetsförvaltning effektiv operativ kontroll i fråga om att omvandla innehavet av likvida tillgångar till pengar när som helst under en stressperiod på 30 kalenderdagar och att få tillgång till villkorlig finansiering utan att komma i direkt konflikt med befintliga affärsstrategier eller riskhanteringsstrategier. Tillgångar får i synnerhet inte ingå i likviditetsbufferten när en omvandling av dem till pengar utan att de ersätts under stressperioden på 30 kalenderdagar skulle avlägsna en säkring och skapa en öppen riskposition som överskrider kreditinstitutets interna limiter.”

6. Artikel 10 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 b ska led iii ersättas med följande:

”iii) Reserver som kreditinstitutet innehar i en centralbank som avses i led i eller ii, förutsatt att kreditinstitutet när som helst får ta ut sådana reserver under stressperioder och att villkoren för ett sådant uttag har specificerats i ett avtal mellan den behöriga myndigheten för kreditinstitutet och den centralbank där reserverna innehas eller i tillämpliga regler i tredjelandet.

Vid tillämpning av detta led gäller följande:

- När reserverna innehas av ett kreditinstitut som utgör ett dotterbolag ska uttagsvillkoren ha specificerats i ett avtal mellan den behöriga myndigheten i medlemsstaten eller tredjelandet för dotterbolaget och den centralbank där reserverna innehas, eller i tillämpliga regler i tredjelandet.
- När reserverna innehas av en filial ska uttagsvillkoren ha specificerats i ett avtal mellan den behöriga myndigheten i den medlemsstat eller det tredjeland där filialen är belägen och den centralbank där reserverna innehas, eller i tillämpliga regler i tredjelandet.”

b) Punkt 1 d ska ersättas med följande:

”d) Följande tillgångar:

- i) Tillgångar som representerar fordringar på eller som garanteras av en nationell regering eller centralbank i ett tredjeland som inte har tilldelats en kreditvärdering på kreditkvalitetssteg 1 av ett utnämnt externt kreditvärderingsinstitut, i enlighet med artikel 114.2 i förordning (EU) nr 575/2013.
- ii) Reserver som kreditinstitutet innehar i en centralbank som avses i led i, förutsatt att kreditinstitutet när som helst får ta ut dessa reserver under stressperioder och att villkoren för ett sådant uttag har specificerats antingen i ett avtal mellan de behöriga myndigheterna i det tredjelandet och den centralbank där reserverna innehas eller i tillämpliga regler i det tredjelandet.

Vid tillämpning av led ii gäller följande:

- När reserverna innehas av ett kreditinstitut som utgör ett dotterbolag ska uttagsvillkoren ha specificerats antingen i ett avtal mellan den behöriga myndigheten för dotterbolaget i tredjelandet och den centralbank där reserverna innehas, eller i tillämpliga regler i tredjelandet.
- När reserverna innehas av en filial ska uttagsvillkoren ha specificerats antingen i ett avtal mellan den behöriga myndigheten i det tredjeland där filialen är belägen och den centralbank där reserverna innehas, eller i tillämpliga regler i tredjelandet.

Det samlade belopp av tillgångar som omfattas av första stycket i och ii och som är denominerade i en viss valuta vilket kreditinstitutet får erkänna som tillgångar på nivå 1 får inte överstiga beloppet av de nettolikviditetsutflöden som i stressituationer uppkommer för kreditinstitutet i samma valuta.

I de fall en del av de tillgångar eller samtliga tillgångar som omfattas av första stycket i och ii är denominerade i en valuta som inte utgör det berörda tredjelandets inhemska valuta får dessutom kreditinstitutet bara erkänna sådana tillgångar som tillgångar på nivå 1 upp till ett belopp motsvarande beloppet av de nettolikviditetsutflöden som i stressituationer uppkommer för kreditinstitutet i den utländska valutan och som motsvarar kreditinstitutets verksamhet i den jurisdiktion där likviditetsrisken tas.”

c) I punkt 1 f ska led ii ersättas med följande:

”ii) Exponeringarna mot institut i säkerhetsmassan uppfyller de villkor som anges i artikel 129.1 c i förordning (EU) nr 575/2013 eller, om den behöriga myndigheten har beviljat det partiella undantag som avses i artikel 129.1 sista stycket i samma förordning, de villkor som avses i det stycket.”

d) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Marknadsvärdet för sådana säkerställda obligationer med extremt hög kvalitet som avses i punkt 1 f ska omfattas av en nedsättning på minst 7 %. Med undantag för vad som anges i fråga om aktier och andelar i fonder i artikel 15.2 b och c ska ingen nedsättning krävas av värdet på de återstående tillgångarna på nivå 1.”

7. Artikel 11 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 c ska led ii ersättas med följande:

”ii) Exponeringarna mot institut i säkerhetsmassan uppfyller de villkor som anges i artikel 129.1 c i förordning (EU) nr 575/2013 eller, om den behöriga myndigheten har beviljat det partiella undantag som avses i artikel 129.1 sista stycket i samma förordning, de villkor som avses i det stycket.”

b) I punkt 1 d ska led iv ersättas med följande:

”iv) Exponeringarna mot institut i säkerhetsmassan uppfyller de villkor som anges i artikel 129.1 c i förordning (EU) nr 575/2013 eller, om den behöriga myndigheten har beviljat det partiella undantag som avses i artikel 129.1 sista stycket i samma förordning, de villkor som avses i det stycket.”

8. Artikel 13 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Exponeringar i form av värdepapper med bakomliggande tillgångar enligt artikel 12.1 a ska klassificeras som värdepapperisering på nivå 2B om följande villkor är uppfyllda:

a) Beteckningen ”STS” eller ”enkel, transparent och standardiserad” eller en beteckning som direkt eller indirekt hänvisar till dessa begrepp får användas för värdepapperiseringen i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2402 (*) och används också i praktiken.

b) De kriterier som anges i punkt 2 och punkterna 10–13 i denna artikel är uppfyllda.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2402 av den 12 december 2017 om ett allmänt ramverk för värdepapperisering och om inrättande av ett särskilt ramverk för enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering samt om ändring av direktiven 2009/65/EG, 2009/138/EG och 2011/61/EU och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 347, 28.12.2017, s. 35).”

b) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

i) Leden a och b ska ersättas med följande:

”a) Positionen har av ett utnämnt externt kreditvärderingsinstitut tilldelats en kreditvärdering på kreditkvalitetssteg 1 i enlighet med artikel 264 i förordning (EU) nr 575/2013 eller motsvarande kreditkvalitetssteg i händelse av en kortsiktig kreditvärdering.

b) Positionen ligger inom värdepapperiseringens bäst rangordnade tranch eller trancher och har den högsta förmånsrätten under hela den tid som transaktionen pågår. För detta ändamål ska en tranch anses vara högst prioriterad om den, efter överlämning av ett meddelande om verkställighet och, i tillämpliga fall, ett accelerationsbeslut, inte är underordnad andra trancher inom samma värdepapperiseringstransaktion eller -system när det gäller mottagande av kapitalbelopps- och räntebetalningar, utan hänsyn till de belopp som ska betalas enligt räntederivatinstrument eller valutaderivatinstrument, avgifter eller andra liknande betalningar i enlighet med artikel 242.6 i förordning (EU) nr 575/2013.”

ii) Leden c–f och h–k ska utgå.

iii) Led g ska ändras på följande sätt:

a) De inledande orden ska ersättas med följande:

”g) Värdepapperiseringspositionen backas upp av en grupp av bakomliggande exponeringar, vilka antingen tillhör enbart en av följande underkategorier eller består av en kombination av de bostadslån som avses i led i och de bostadslån som avses i led ii.”

b) Led iv ska ersättas med följande:

”iv) Billån och leasingavtal för bilar till låntagare eller leasingtagare som är etablerade eller bosatta i en medlemsstat. För dessa ändamål ska billån och leasingavtal för bilar anses inkludera lån eller leasingavtal för finansiering av motorfordon eller släpvagnar enligt artikel 3.11 och 3.12 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/46/EG (*), jordbruks- eller skogsbrukstraktorer enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 167/2013 (**), tvåhjuliga motorcyklar och motoriserade trehjulringar enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 168/2013 (***) eller bandfordon som avses i artikel 2.2 c i direktiv 2007/46/EG. Sådana lån och leasingavtal kan inbegripa tilläggsförsäkring och serviceprodukter eller ytterligare fordonsdelar och, i fråga om leasingavtal, restvärdet för leasade fordon. Alla lån och leasingavtal i gruppen ska vara säkrade genom en högt rankad inteckning i eller säkerhet mot fordonet eller en lämplig garanti till förmån för specialföretaget för värdepapperisering, till exempel en bestämmelse om återtagandeförbehåll.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/46/EG av den 5 september 2007 om fastställande av en ram för godkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon samt av system, komponenter och separata tekniska enheter som är avsedda för sådana fordon (”Ramdirektiv”) (EUT L 263, 9.10.2007, s. 1).

(**) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 167/2013 av den 5 februari 2013 om godkännande och marknads kontroll av jordbruks- och skogsbruksfordon (EUT L 60, 2.3.2013, s. 1).

(***) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 168/2013 av den 15 januari 2013 om godkännande av och marknads kontroll för två- och trehjuliga fordon och fyrhjulringar (EUT L 60, 2.3.2013, s. 52).”

c) Punkterna 3–9 ska utgå.

9. Artikel 15 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 3 ska led b ersättas med följande:

”b) Om kreditinstitutet inte känner till de exponeringar som ligger bakom fonden ska det, vid bestämmandet av de bakomliggande tillgångarnas likviditetsnivå samt tilldelningen av en lämplig nedsättning för dessa tillgångar, anta att fonden investerar i likvida tillgångar upp till det maximala belopp som tillåts enligt dess mandat och i samma stigande ordning som dessa likvida tillgångar klassificeras i enligt punkt 2, med början i de tillgångar som avses i punkt 2 h och upp tills dess att den maximala totala investeringsgränsen nås.”

b) I punkt 4 ska följande stycke läggas till:

”Att förvaringsinstitutet eller fondens förvaltningsföretag gör korrekta beräkningar vid fastställandet av marknadsvärdet på och nedsättningar av aktier eller andelar i fonder ska minst en gång per år bekräftas av en extern revisor.”

10. Artikel 16 ska ersättas med följande:

”Artikel 16

Insättningar och annan finansiering i kooperativa nätverk och institutionella skyddssystem

1. Om ett kreditinstitut tillhör ett institutionellt skyddssystem av den typ som avses i artikel 113.7 i förordning (EU) nr 575/2013, ett nätverk som skulle omfattas av det undantag som anges i artikel 10 i den förordningen eller ett kooperativt nätverk i en medlemsstat, får den avistainlåning som kreditinstitutet upprätthåller tillsammans med det centrala institutet behandlas som likvida tillgångar såvida inte det centrala institut som mottar inlåningen behandlar den som operativ inlåning. Om inlåningen behandlas som likvida tillgångar ska detta ske i enlighet med en av följande bestämmelser:

- a) När det centrala institutet är skyldigt att inneha eller investera insättningarna i likvida tillgångar på en viss nivå eller i en viss kategori, i enlighet med nationell lagstiftning eller rättsligt bindande dokument som styr systemet eller nätverket, ska insättningarna behandlas som likvida tillgångar på den nivån eller i den kategorin i enlighet med denna förordning.
- b) När det centrala institutet inte är skyldigt att inneha eller investera insättningarna i likvida tillgångar på en viss nivå eller i en viss kategori ska insättningarna behandlas som tillgångar på nivå 2B i enlighet med denna förordning och deras utestående belopp ska omfattas av en nedsättning på minst 25 %.

2. När kreditinstitutet har tillgång till outnyttjad likviditetsfinansiering från det centrala institutet eller från ett annat institut inom samma nätverk eller system inom 30 kalenderdagar, enligt lagstiftningen i en medlemsstat eller de rättsligt bindande dokument som styr nätverket eller systemet enligt punkt 1, ska denna finansiering behandlas som tillgångar på nivå 2B i den utsträckning den inte är säkerställd med likvida tillgångar och den inte behandlas i enlighet med artikel 34. En nedsättning på minst 25 % ska tillämpas på kapitalbeloppet av den outnyttjade beviljade likviditetsfinansieringen.”

11. Artikel 17 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. De krav som anges i punkt 1 ska tillämpas efter justering för hur reserven av likvida tillgångar påverkas av transaktioner avseende säkrad finansiering, utlåning mot säkerhet eller likviditetssvappar där likvida tillgångar används i minst en av transaktionens delar och transaktionerna förfaller inom 30 kalenderdagar, efter avdrag av alla tillämpliga nedsättningar och förutsatt att kreditinstitutet uppfyller de operativa krav som anges i artikel 8.”

b) Följande punkt ska läggas till som punkt 4:

”4. Den behöriga myndigheten får från fall till fall bevilja undantag, helt eller delvis, från tillämpningen av punkterna 2 och 3 i fråga om en eller flera transaktioner avseende säkrad finansiering, utlåning mot säkerhet eller likviditetssvappar där likvida tillgångar används i minst en av transaktionens delar och som förfaller inom 30 kalenderdagar, förutsatt att samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Motparten i transaktionen eller transaktionerna är ECB eller en medlemsstats centralbank.
- b) Det föreligger exceptionella omständigheter som innebär en systemrisk med inverkan på banksektorn i en eller flera medlemsstater.
- c) Den behöriga myndigheten samråder, innan den beviljar ett sådant undantag, med den centralbank som är motpart i transaktionen eller transaktionerna och med ECB om centralbanken är en centralbank i Eurosystemet.”

c) Följande punkt ska läggas till som punkt 5:

”5. Senast 19 november 2020 ska EBA lämna en rapport till kommissionen om huruvida den avvecklingsmekanism som beskrivs i punkterna 2–4 är tekniskt lämplig och om den sannolikt kan inverka skadligt på affärs- och riskprofilen för kreditinstitut som är etablerade i unionen, på de finansiella marknadernas stabilitet och välordnade funktion, på ekonomin eller på penningpolitikens transmission till ekonomin. I denna rapport ska möjligheterna att ändra den avvecklingsmekanism som beskrivs i punkterna 2–4 bedömas och, i de fall EBA anser att den nuvarande avvecklingsmekanismen är tekniskt olämplig eller har en skadlig inverkan, bör EBA rekommendera alternativa lösningar och utvärdera deras inverkan.

Vid utarbetandet av ytterligare delegerade akter i enlighet med den befogenhet som anges i artikel 460 i förordning (EU) nr 575/2013 ska kommissionen beakta den rapport från EBA som avses i föregående stycke.”

12. Artikel 21 ska ersättas med följande:

”Artikel 21

Nettning av derivattransaktioner

1. Kreditinstitut ska för de avtal som förtecknas i bilaga II till förordning (EU) nr 575/2013 och för kreditderivat beräkna förväntade likviditetsutflöden och -inflöden under en period på 30 kalenderdagar på nettobasis och per motpart, med förbehåll för att det finns bilaterala nettningensavtal som uppfyller villkoren i artikel 295 i den förordningen.

2. Genom undantag från punkt 1 ska kreditinstitut beräkna likviditetsutflöden och -inflöden från valutaderivattransaktioner som innebär fullständig och samtidig (eller inom samma dag) valutaväxling av kapitalbelopp på nettobasis, även om transaktionerna inte omfattas av något bilateralt nettningensavtal.

3. Vid tillämpning av denna artikel ska med nettobasis avses nettot av de säkerheter som ska lämnas eller tas emot inom 30 kalenderdagar. I fråga om de säkerheter som ska tas emot inom 30 kalenderdagar ska emellertid nettobasis anses vara nettot av de säkerheterna enbart om båda följande villkor är uppfyllda:

- a) Vid mottagandet kommer säkerheterna att uppfylla villkoren för likvida tillgångar enligt avdelning II i denna förordning.
- b) Kreditinstitutet kommer att ha laglig rätt och operativ kapacitet att återanvända säkerheterna när de mottagits.”

13. Artikel 22 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 ska leden a och b ersättas med följande:

- ”a) Aktuellt utestående belopp för stabil inlåning från allmänheten och annan inlåning från allmänheten, fastställt i enlighet med artiklarna 24 och 25.
- b) Aktuella utestående belopp för andra skulder som förfaller, kan bli föremål för begäran om återbetalning från utfärdaren eller av tillhandahållaren av finansieringen eller innebär en underförstådd förväntan från tillhandahållaren av finansieringen om att kreditinstitutet kommer att betala tillbaka skulden inom de närmaste 30 kalenderdagarna, fastställda i enlighet med artiklarna 27, 28 och 31a.”

b) Följande punkt ska läggas till som punkt 3:

”3. Beräkningen av likviditetsutflöden i enlighet med punkt 1 ska beakta eventuell nettning av ömsesidigt beroende inflöden som godkänns i enlighet med artikel 26.”

14. I artikel 23 ska punkt 1 ersättas med följande:

”1. Kreditinstitutet ska regelbundet bedöma sannolikheten för och den potentiella volymen av likviditetsutflöden inom de närmaste 30 kalenderdagarna i fråga om produkter eller tjänster som inte avses i artiklarna 27–31a och som de erbjuder eller finansierar eller som potentiella köpare skulle anse vara förknippade med dem. Dessa produkter eller tjänster ska inbegripa men inte begränsas till följande:

- a) Andra förbindelser utanför balansräkningen och villkorade finansieringsåtaganden, inklusive ej beviljade finansieringsfaciliteter.
- b) Outnyttjade lån och förskott till motparter som inte är hushållskunder.
- c) Hypotekslån som har överenskommit men ännu inte utnyttjats.
- d) Kreditkort.
- e) Övertrasseringar.
- f) Planerade utflöden kopplade till förnyelse av befintliga lån till hushåll eller andra aktörer än hushåll eller beviljande av nya lån till hushåll eller andra aktörer än hushåll.
- g) Derivatsskulder, utom sådana avtal som förtecknas i bilaga II till förordning (EU) nr 575/2013 och kreditderivat.
- h) Handelsfinansieringsrelaterade produkter utanför balansräkningen.”

15. I artikel 25.2 ska led b ersättas med följande:

”b) Inlåningen finns på ett konto med enbart internetbaserad åtkomst.”

16. I slutet av artikel 26 ska följande stycke läggas till:

”De behöriga myndigheterna ska informera EBA om vilka institut som får netta utflöden med ömsesidigt beroende inflöden enligt denna artikel. EBA kan begära styrkande dokumentation.”

17. Artikel 28 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 3 och 4 ska ersättas med följande:

”3. Kreditinstitut ska multiplicera skulder som förfaller inom 30 kalenderdagar och som beror på transaktioner avseende utlåning mot säkerhet eller kapitalmarknadsrelaterade transaktioner, enligt definitionerna i artikel 192.2 respektive 192.3 i förordning (EU) nr 575/2013, med

- a) 0 % om de är säkerställda med tillgångar som, utom när de används som säkerhet för sådana transaktioner, i enlighet med artiklarna 7 och 10 i denna förordning skulle klassificeras som likvida tillgångar i någon av de kategorier av tillgångar på nivå 1 som avses i artikel 10, med undantag för de säkerställda obligationer med extremt hög kvalitet som avses i artikel 10.1 f,
- b) 7 % om de är säkerställda med tillgångar som, utom när de används som säkerhet för sådana transaktioner, i enlighet med artiklarna 7 och 10 i denna förordning skulle klassificeras som likvida tillgångar i den kategori som avses i artikel 10.1 f,
- c) 15 % om de är säkerställda med tillgångar som, utom när de används som säkerhet för sådana transaktioner, i enlighet med artiklarna 7 och 11 i denna förordning skulle klassificeras som likvida tillgångar i någon av de kategorier av tillgångar på nivå 2A som avses i artikel 11,
- d) 25 % om de är säkerställda med tillgångar som, utom när de används som säkerhet för sådana transaktioner, i enlighet med artiklarna 7 och 13 i denna förordning skulle klassificeras som likvida tillgångar i någon av de kategorier av tillgångar på nivå 2B som avses i artikel 13.2 g i, g ii eller g iv,
- e) 30 % om de är säkerställda med tillgångar som, utom när de används som säkerhet för sådana transaktioner, i enlighet med artiklarna 7 och 12 i denna förordning skulle klassificeras som likvida tillgångar i den kategori av tillgångar på nivå 2B som avses i artikel 12.1 e,
- f) 35 % om de är säkerställda med tillgångar som, utom när de används som säkerhet för sådana transaktioner, i enlighet med artiklarna 7 och 13 i denna förordning skulle klassificeras som likvida tillgångar i någon av de kategorier av tillgångar på nivå 2B som avses i artikel 13.2 g iii eller g v,
- g) 50 % om de är säkerställda med tillgångar som, utom när de används som säkerhet för sådana transaktioner, i enlighet med artiklarna 7 och 12 i denna förordning skulle klassificeras som likvida tillgångar i någon av de kategorier av tillgångar på nivå 2B som avses i artikel 12.1 b, c eller f,
- h) den miniminedsättning i procent som fastställts i enlighet med artikel 15.2 och 15.3 i denna förordning, om de är säkerställda med aktier eller andelar i fonder som, utom när de används som säkerhet för sådana transaktioner, i enlighet med artiklarna 7 och 15 skulle klassificeras som likvida tillgångar på samma nivå som de bakomliggande likvida tillgångarna,
- i) 100 % om de är säkerställda med tillgångar som inte omfattas av leden a–h i detta stycke.

Genom undantag från första stycket och om motparten i en transaktion avseende utlåning mot säkerhet eller en kapitalmarknadsrelaterad transaktion är kreditinstitutets inhemska centralbank ska utflödessatsen vara 0 %. Om transaktionen sker via en filial med centralbanken i den medlemsstat eller det tredjeland där filialen är belägen ska emellertid en utflödessats på 0 % tillämpas enbart om filialen har samma tillgång till centralbankslikviditet som de kreditinstitut har som etablerats i den medlemsstaten eller det tredjelandet, även under stressperioder.

Genom undantag från första stycket och i fråga om sådana transaktioner avseende utlåning mot säkerhet eller kapitalmarknadsrelaterade transaktioner som i enlighet med första stycket skulle kräva en utflödessats som är högre än 25 % ska utflödessatsen vara 25 % när motparten i transaktionen är en berättigad motpart.

4. Likviditetssvappar och andra transaktioner med liknande form som förfaller inom de närmaste 30 kalenderdagarna ska leda till ett utflöde om de tillgångar som lånas omfattas av en lägre nedsättning enligt kapitel 2 än de tillgångar som lånas ut. Utflödet ska beräknas genom att den lånade tillgångens marknadsvärde multipliceras med skillnaden mellan den utflödessats som är tillämplig på den utlånade tillgången och den utflödessats som är tillämplig på den lånade tillgången, i enlighet med de satser som anges i punkt 3. Vid denna beräkning ska en nedsättning på 100 % tillämpas på tillgångar som inte uppfyller villkoren för likvida tillgångar.

Genom undantag från första stycket och om motparten till likviditetssvappen eller den andra transaktionen med liknande form är kreditinstitutets inhemska centralbank ska den utflödessats som ska tillämpas på den lånade tillgångens marknadsvärde vara 0 %. Om transaktionen sker via en filial med centralbanken i den medlemsstat eller det tredjeland där filialen är belägen ska emellertid en utflödessats på 0 % tillämpas enbart om filialen har samma tillgång till centralbankslikviditet som de kreditinstitut har som etablerats i den medlemsstaten eller det tredjelandet, även under stressperioder.

Genom undantag från första stycket och i fråga om likviditetssvappar eller andra transaktioner med liknande form som i enlighet med första stycket skulle kräva en utflödessats som är högre än 25 % ska en utflödessats på 25 % tillämpas på den lånade tillgångens marknadsvärde när motparten är en berättigad motpart.”

b) Följande punkter ska läggas till som punkterna 7, 8 och 9:

”7. Tillgångar som lånas på en osäkrad basis och som förfaller inom 30 kalenderdagar ska antas avvecklas helt, vilket leder till ett utflöde på 100 % för likvida tillgångar såvida inte kreditinstitutet äger de lånade tillgångarna och de lånade tillgångarna inte utgör en del av kreditinstitutets likviditetsbuffert.

8. Vid tillämpning av denna artikel avses med *inhemsk centralbank* något av följande:

- a) En centralbank i Eurosystemet när kreditinstitutets hemmedlemsstat har infört euro som sin valuta.
- b) Den nationella centralbanken i kreditinstitutets hemmedlemsstat när den medlemsstaten inte har infört euro som sin valuta.
- c) Centralbanken i det tredjeland där kreditinstitutet har etablerats.

9. Vid tillämpning av denna artikel avses med *berättigad motpart* något av följande:

- a) Den nationella regeringen, ett offentligt organ eller ett delstatligt eller lokalt självstyrelseorgan i kreditinstitutets hemmedlemsstat.
- b) Den nationella regeringen, ett offentligt organ eller ett delstatligt eller lokalt självstyrelseorgan i den medlemsstat eller det tredjeland där kreditinstitutet har etablerats för de transaktioner som utförs av det kreditinstitutet.
- c) En multilateral utvecklingsbank.

Offentliga organ eller delstatliga eller lokala självstyrelseorgan ska dock bara räknas som berättigade motparter om de tilldelats en riskvikt på högst 20 % i enlighet med artikel 115 i förordning (EU) nr 575/2013 eller, i tillämpliga fall, artikel 116 i samma förordning.”

18. I artikel 29 ska punkt 2 ändras på följande sätt:

a) Led a ska ersättas med följande:

”a) Tillhandahållaren och mottagaren av likviditet kommer att uppvisa en låg likviditetsriskprofil efter tillämpningen av den lägre utflödessats som föreslås enligt punkt 1 och tillämpningen av den inflödessats som avses i punkt 1 c.”

b) Led c ska ersättas med följande:

”c) Likviditetsmottagarens likviditetsriskprofil beaktas i tillräcklig mån i likviditetstillhandahållarens likviditetsriskförvaltning.”

19. Artikel 30 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 2–5 ska ersättas med följande:

"2. Kreditinstitutet ska beräkna och meddela den behöriga myndigheten ett ytterligare utflöde för alla ingångna avtal vars avtalsvillkor, inom 30 kalenderdagar och efter en väsentlig försämring av kreditinstitutets kreditkvalitet, leder till ytterligare likviditetsutflöden eller behov av att ställa säkerhet. Kreditinstitutet ska meddela den behöriga myndigheten detta utflöde senast när rapporter inlämnas i enlighet med artikel 415 i förordning (EU) nr 575/2013. Om den behöriga myndigheten anser att detta utflöde är väsentligt i förhållande till kreditinstitutets potentiella likviditetsutflöden, ska den kräva att kreditinstitutet lägger till ett ytterligare utflöde för dessa avtal motsvarande det behov av att ställa ytterligare säkerheter eller de ytterligare likviditetsutflöden som följer av en sådan väsentlig försämring av institutets kreditkvalitet som motsvarar en nedgradering av dess externa kreditvärdering med minst tre steg. Kreditinstitutet ska tillämpa en utflödessats på 100 % för dessa ytterligare säkerhets- eller likviditetsutflöden. Kreditinstitutet ska regelbundet se över omfattningen av denna väsentliga försämring mot bakgrund av vad som är relevant enligt de avtal som det har ingått och meddela den behöriga myndigheten resultatet av sin översyn.

3. Kreditinstitutet ska lägga till ett ytterligare utflöde som motsvarar det behov av att ställa säkerheter som skulle uppstå till följd av effekterna av ett negativt marknadsscenario på institutets derivattransaktioner, om de är väsentliga. Denna beräkning ska göras i enlighet med kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/208 (*).

4. Förväntade utflöden och inflöden under 30 kalenderdagar från sådana avtal som förtecknas i bilaga II till förordning (EU) nr 575/2013 och från kreditderivat ska beaktas på nettobasis i enlighet med artikel 21 i denna förordning. Vid ett förväntat nettoutflöde ska kreditinstitutet multiplicera resultatet med en utflödessats på 100 %. Kreditinstitutet ska från beräkningarna undanta de likviditetskrav som härrör från tillämpningen av punkterna 1, 2 och 3 i denna artikel.

5. Om kreditinstitutet har en kort position som täcks av ett värdepapperslån utan säkerhet ska kreditinstitutet lägga till ett ytterligare utflöde motsvarande 100 % av marknadsvärdet för de värdepapper eller andra tillgångar som blankats, såvida inte villkoren för kreditinstitutets lån av dessa värdepapper eller andra tillgångar anger att de måste återlämnas först efter 30 kalenderdagar. Om den korta positionen täcks av en säkerställd transaktion för värdepappersfinansiering ska kreditinstitutet anta att den korta positionen kommer att upprätthållas under perioden på 30 kalenderdagar och få ett utflöde på 0 %.

(*) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/208 av den 31 oktober 2016 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 vad avser tekniska tillsynsstandarder för ytterligare likviditetsutflöden motsvarande behov av att ställa säkerheter till följd av effekterna av ett negativt marknadsscenario på ett instituts derivattransaktioner (EUT L 33, 8.2.2017, s. 14)."

b) Punkt 7 ska ersättas med följande:

"7. Insättningar som mottagits som säkerhet ska inte betraktas som skulder enligt artiklarna 24, 25, 27, 28 eller 31a utan ska i tillämplig utsträckning omfattas av bestämmelserna i punkterna 1–6 i denna artikel. Det mottagna kontantbelopp som överstiger det kontantbelopp som mottagits som säkerhet ska betraktas som insättningar i enlighet med artiklarna 24, 25, 27, 28 eller 31a."

c) Punkt 11 ska utgå.

d) Punkt 12 ska ersättas med följande:

"12. När det gäller tillhandahållandet av prime brokerage-tjänster och när ett kreditinstitut har täckt en kunds blankning genom att internt matcha den mot en annan kunds tillgångar och tillgångarna inte uppfyller villkoren för likvida tillgångar ska sådana transaktioner omfattas av en utflödessats på 50 % för ansvarsförbindelsen."

20. Artikel 31 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 6 ska ersättas med följande:

"6. Det outnyttjade beviljade belopp av en likviditetsfacilitet som har gjorts tillgänglig för ett specialföretag för värdepapperisering för att det ska kunna köpa andra tillgångar än värdepapper från andra kunder än finansiella kunder ska multipliceras med 10 % i den omfattning det överstiger det belopp av tillgångar som i nuläget köpts från kunder och när det högsta belopp som kan utnyttjas är avtalsenligt begränsat till det belopp av tillgångar som i nuläget köpts."

b) I punkt 9 ska andra stycket ersättas med följande:

”Genom undantag från artikel 32.3 g och när dessa subventionerade lån ställts ut som pass through-lån via ett annat kreditinstitut som agerar som förmedlare får det kreditinstitut som agerar som förmedlare tillämpa ett symmetriskt inflöde och utflöde. Det inflödet och utflödet ska beräknas genom att institutet på den outnyttjade beviljade kredit- eller likviditetsfacilitet som mottagits och ställts ut tillämpar den sats som är tillämplig på den faciliteten i enlighet med första stycket i denna punkt och med iakttagande av de villkor och krav som i övrigt gäller för faciliteten i enlighet med denna punkt.”

c) Punkt 10 ska utgå.

21. Följande artikel ska införas som artikel 31a:

”Artikel 31a

Utflöden från skulder och åtaganden som inte täcks av andra bestämmelser i detta kapitel

1. Kreditinstitut ska multiplicera alla skulder som förfaller inom 30 kalenderdagar med en utflödessats på 100 %, utom de skulder som avses i artiklarna 24–31.

2. Om totalbeloppet av alla avtalsenliga åtaganden gentemot icke-finansiella kunder om att bevilja finansiering inom 30 kalenderdagar, utom de åtaganden som avses i artiklarna 24–31, överstiger det belopp av inflöden från dessa icke-finansiella kunder som beräknas i enlighet med artikel 32.3 a, ska det överskjutande beloppet omfattas av en utflödessats på 100 %. I denna punkt avses med *icke-finansiella kunder* bland annat fysiska personer, små och medelstora företag och andra företag, suveräna stater, multilaterala utvecklingsbanker och offentliga organ, vilket inte inbegriper finansiella kunder och centralbanker.”

22. Artikel 32 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 2 och 3 ska ersättas med följande:

”2. Kreditinstitut ska tillämpa en inflödessats på 100 % på de inflöden som avses i punkt 1, i synnerhet följande inflöden:

a) Fordringar på centralbanker och finansiella kunder med en återstående löptid på högst 30 kalenderdagar.

b) Fordringar från handelsfinansieringstransaktioner enligt artikel 162.3 andra stycket b i förordning (EU) nr 575/2013 med en återstående löptid på högst 30 kalenderdagar.

c) Fordringar från värdepapper som förfaller inom 30 kalenderdagar.

d) Fordringar från positioner i större index baserade på egetkapitalinstrument, förutsatt att det inte sker någon dubbelräkning med likvida tillgångar. Dessa belopp ska inbegripa fordringar som enligt avtal förfaller inom 30 kalenderdagar, exempelvis utdelning i kontanter från sådana större index och kontanter som ska betalas in från sådana egetkapitalinstrument som sålts men ännu inte avvecklats, såvida de inte erkänns som likvida tillgångar i enlighet med avdelning II.

3. Genom undantag från punkt 2 ska de inflöden som beskrivs i denna punkt omfattas av följande krav:

a) Fordringar på icke-finansiella kunder med en återstående löptid på högst 30 kalenderdagar, med undantag av fordringar på dessa kunder avseende handelsfinansieringstransaktioner eller värdepapper som förfaller, ska i fråga om betalning av kapitalbeloppet minskas med 50 % av sitt värde. I detta led ska begreppet *icke-finansiella kunder* ha samma betydelse som i artikel 31a.2. Kreditinstitut som agerar som förmedlare och som har mottagit ett åtagande enligt artikel 31.9 andra stycket från ett kreditinstitut som etablerats och finansieras av den nationella regeringen eller ett delstatligt självstyrelseorgan i minst en medlemsstat i syfte att de ska utbetala ett subventionerat lån till en slutlig mottagare, eller som har mottagit ett liknande åtagande från en multilateral utvecklingsbank eller ett offentligt organ, får emellertid beakta ett inflöde upp till ett belopp motsvarande det utflöde som de tillämpar på det motsvarande åtagandet att bevilja dessa subventionerade lån.

- b) Fordringar från transaktioner avseende utlåning mot säkerhet eller kapitalmarknadsrelaterade transaktioner, enligt definitionerna i artikel 192.2 respektive 192.3 i förordning (EU) nr 575/2013 och med en återstående löptid på högst 30 kalenderdagar, ska multipliceras med
- i) 0 % om de är säkerställda med tillgångar som, oavsett om de återanvänds i en annan transaktion, i enlighet med artiklarna 7 och 10 i denna förordning skulle klassificeras som likvida tillgångar i någon av de kategorier av tillgångar på nivå 1 som avses i artikel 10, med undantag för de säkerställda obligationer med extremt hög kvalitet som avses i artikel 10.1 f,
 - ii) 7 % om de är säkerställda med tillgångar som, oavsett om de återanvänds i en annan transaktion, i enlighet med artiklarna 7 och 10 i denna förordning skulle klassificeras som likvida tillgångar i den kategori som avses i artikel 10.1 f,
 - iii) 15 % om de är säkerställda med tillgångar som, oavsett om de återanvänds i en annan transaktion, i enlighet med artiklarna 7 och 11 i denna förordning skulle klassificeras som likvida tillgångar i någon av de kategorier av tillgångar på nivå 2A som avses i artikel 11,
 - iv) 25 % om de är säkerställda med tillgångar som, oavsett om de återanvänds i en annan transaktion, i enlighet med artiklarna 7 och 13 i denna förordning skulle klassificeras som likvida tillgångar i någon av de kategorier av tillgångar på nivå 2B som avses i artikel 13.2 g i, g ii eller g iv,
 - v) 30 % om de är säkerställda med tillgångar som, oavsett om de återanvänds i en annan transaktion, i enlighet med artiklarna 7 och 12 i denna förordning skulle klassificeras som likvida tillgångar i den kategori av tillgångar på nivå 2B som avses i artikel 12.1 e,
 - vi) 35 % om de är säkerställda med tillgångar som, oavsett om de återanvänds i en annan transaktion, i enlighet med artiklarna 7 och 13 i denna förordning skulle klassificeras som likvida tillgångar i någon av de kategorier av tillgångar på nivå 2B som avses i artikel 13.2 g iii eller g v,
 - vii) 50 % om de är säkerställda med tillgångar som, oavsett om de återanvänds i en annan transaktion, i enlighet med artiklarna 7 och 12 i denna förordning skulle klassificeras som likvida tillgångar i någon av de kategorier av tillgångar på nivå 2B som avses i artikel 12.1 b, c eller f,
 - viii) den miniminedsättning i procent som fastställts i enlighet med artikel 15.2 och 15.3 i denna förordning, om de är säkerställda med tillgångar som, oavsett om de återanvänds i en annan transaktion, i enlighet med artiklarna 7 och 15 skulle klassificeras som aktier eller andelar i fonder på samma nivå som de bakomliggande likvida tillgångarna,
 - ix) 100 % om de är säkerställda med tillgångar som inte omfattas av något av leden i–viii i denna punkt.
- Ett inflöde ska dock inte erkännas om kreditinstitutet använder säkerheten för att täcka en kort position i enlighet med artikel 30.5 andra meningen.
- c) Fordringar från avtalsenliga marginallån, som förfaller inom de närmaste 30 kalenderdagarna, mot icke-likvida tillgångar som säkerhet kan få en inflödessats på 50 %. Sådana inflöden får endast beaktas om kreditinstitutet inte använder den ursprungliga säkerheten mot lånen för att täcka korta positioner.
- d) Fordringar som det kreditinstitut som är skyldigt dessa belopp behandlar i enlighet med artikel 27, med undantag för insättningar hos ett sådant centralt institut som avses i artikel 27.3, ska multipliceras med en motsvarande symmetrisk inflödessats. När en motsvarande sats inte kan fastställas ska en inflödessats på 5 % tillämpas.
- e) Likviditetssvappar och andra transaktioner med liknande form som förfaller inom 30 kalenderdagar ska leda till ett inflöde om de tillgångar som lånas ut omfattas av en lägre nedsättning enligt kapitel 2 än de tillgångar som lånas. Inflödet ska beräknas genom att den utlånade tillgångens marknadsvärde multipliceras med skillnaden mellan den inflödessats som är tillämplig på den lånade tillgången och den inflödessats som är tillämplig på den utlånade tillgången, i enlighet med de sats som anges i led b. Vid denna beräkning ska en nedsättning på 100 % tillämpas på tillgångar som inte uppfyller villkoren för likvida tillgångar.
- f) Om en säkerhet som erhållits genom omvända repor, värdepapperslån, likviditetssvappar eller andra transaktioner med liknande form, vilka förfaller inom 30 kalenderdagar, används för att täcka korta positioner som kan förlängas utöver 30 kalenderdagar, ska kreditinstitutet anta att sådana omvända repor, värdepapperslån, likviditetssvappar eller andra transaktioner med liknande form kommer att förlängas och

inte ge upphov till några likviditetsinflöden återspeglade behovet av att fortsätta att täcka de korta positionerna eller att återköpa de berörda värdepapperen. Korta positioner ska inkludera både fall när kreditinstitutet i en kopplad bok blankat ett värdepapper helt som en del av en handels- eller säkringsstrategi och fall när kreditinstitutet i en kopplad bok har lånat ett värdepapper för en bestämd period och lånat ut värdepapperet för en längre period.

- g) Outnyttjade kredit- eller likviditetsfaciliteter, inklusive outnyttjade beviljade likviditetsfaciliteter från centralbanker och andra mottagna åtaganden, som inte avses i artiklarna 31.9 andra stycket och 34, ska inte beaktas som ett inflöde.
- h) Fordringar från värdepapper som emitterats av kreditinstitutet självt eller av ett specialföretag för värdepapperisering med vilket kreditinstitutet har nära förbindelser ska beaktas på nettobasis med en inflödessats på basis av den inflödessats som är tillämplig på de bakomliggande tillgångarna enligt denna artikel.
- i) Lån med ett obestämt slutdatum för avtalet ska beaktas med en inflödessats på 20 %, förutsatt att kreditinstitutet enligt avtalet har rätt att innehålla eller begära betalning inom 30 kalenderdagar.”

b) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. Förväntade utflöden och inflöden under 30 kalenderdagar från sådana avtal som förtecknas i bilaga II till förordning (EU) nr 575/2013 och från kreditderivat ska beräknas på nettobasis i enlighet med artikel 21 och ska multipliceras med en inflödessats på 100 % i händelse av ett nettoinflöde.”

23. Artikel 34.2 ska ändras på följande sätt:

a) Led a ska ersättas med följande:

”a) Tillhandahållaren och mottagaren av likviditet kommer att uppvisa en låg likviditetsriskprofil efter tillämpningen av den högre inflödessats som föreslås enligt punkt 1 och tillämpningen av den utflödessats som avses i punkt 1 c.”

b) Led c ska ersättas med följande:

”c) Likviditetsmottagarens likviditetsriskprofil beaktas i tillräcklig mån i likviditetstillhandahållarens likviditetsriskförvaltning.”

24. Bilaga I ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. *Det överstigande likvida tillgångsbeloppet:* Detta belopp ska bestå av nedan definierade delar:

- a) Ett anpassat belopp för tillgångar på nivå 1 i form av icke säkerställda obligationer, som ska vara likvärdigt med värdet, efter nedsättningar, av alla de likvida tillgångar på nivå 1, exklusive säkerställda obligationer på nivå 1, som skulle innehas av kreditinstitutet vid avveckling av alla transaktioner avseende säkrad finansiering, utlåning mot säkerhet eller likviditetssvappar som förfaller inom 30 kalenderdagar från beräkningsdatumet och där kreditinstitutet och motparten utbyter likvida tillgångar i minst en av transaktionens delar.
- b) Ett anpassat belopp för säkerställda obligationer på nivå 1, som ska vara likvärdigt med värdet, efter nedsättningar, av alla de säkerställda obligationer på nivå 1 som skulle innehas av kreditinstitutet vid avveckling av alla transaktioner avseende säkrad finansiering, utlåning mot säkerhet eller likviditetssvappar som förfaller inom 30 kalenderdagar från beräkningsdatumet och där kreditinstitutet och motparten utbyter likvida tillgångar i minst en av transaktionens delar.
- c) Ett anpassat belopp för tillgångar på nivå 2A, som ska vara likvärdigt med värdet, efter nedsättningar, av alla de tillgångar på nivå 2A som skulle innehas av kreditinstitutet vid avveckling av alla transaktioner avseende säkrad finansiering, utlåning mot säkerhet eller likviditetssvappar som förfaller inom 30 kalenderdagar från beräkningsdatumet och där kreditinstitutet och motparten utbyter likvida tillgångar i minst en av transaktionens delar.
- d) Ett anpassat belopp för tillgångar på nivå 2B, som ska vara likvärdigt med värdet, efter nedsättningar, av alla de tillgångar på nivå 2B som skulle innehas av kreditinstitutet vid avveckling av alla transaktioner avseende säkrad finansiering, utlåning mot säkerhet eller likviditetssvappar som förfaller inom 30 kalenderdagar från beräkningsdatumet och där kreditinstitutet och motparten utbyter likvida tillgångar i minst en av transaktionens delar.”

b) Punkt 5 ska utgå.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 30 april 2020.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 13 juli 2018.

På kommissionens vägnar

Jean-Claude JUNCKER

Ordförande

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2018/1621**av den 26 oktober 2018****om ändring av genomförandeförordning (EU) 2016/2080 vad gäller datumet för inlagring av skummjörkspulver som sålts genom anbudsinfördran**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007 ⁽¹⁾,med beaktande av kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/1240 av den 18 maj 2016 om regler för tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 vad gäller offentlig intervention och stöd för privat lagring ⁽²⁾, särskilt artikel 28, och

av följande skäl:

- (1) I syfte att fastställa de kvantiteter skummjörkspulver som omfattas av det anbudsförfarande som inletts genom kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/2080 ⁽³⁾, anges i artikel 1 i den förordningen en tidsfrist för när skummjörkspulvret måste ha inkommit till offentlig lagring.
- (2) Mot bakgrund av den aktuella situationen på marknaden för mjörk och mjörkprodukter när det gäller prisåterhämtningen och de omfattande interventionslagren är det lämpligt att göra en ytterligare volym skummjörkspulver tillgänglig för försäljning genom att ändra datumet för inlagring.
- (3) Genomförandeförordning (EU) 2016/2080 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (4) För att skummjörkspulvret ska göras tillgängligt för försäljning utan dröjsmål bör denna förordning träda i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.
- (5) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från kommittén för den samlade marknadsordningen inom jordbruket.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I artikel 1 i genomförandeförordning (EU) 2016/2080 ska datumet "den 1 juli 2016" ersättas med "den 1 augusti 2016".

*Artikel 2*Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 oktober 2018.

*På kommissionens vägnar**För ordföranden*

Phil HOGAN

Ledamot av kommissionen⁽¹⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ EUT L 206, 30.7.2016, s. 71.⁽³⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/2080 av den 25 november 2016 om inledande av försäljning av skummjörkspulver genom anbudsinfördran (EUT L 321, 29.11.2016, s. 45).

BESLUT

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEBESLUT (EU) 2018/1622

av den 29 oktober 2018

om icke-godkännande av vissa verksamma ämnen i biocidprodukter enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 528/2012

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 528/2012 av den 22 maj 2012 om tillhandahållande på marknaden och användning av biocidprodukter ⁽¹⁾, särskilt artikel 89.1 tredje stycket, och

av följande skäl:

- (1) I bilaga II till kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1062/2014 ⁽²⁾, i dess ändrade lydelse enligt delegerad förordning (EU) 2017/698 ⁽³⁾, förtecknas kombinationer av verksamt ämne och produkttyp som ingår i granskningsprogrammet för existerande verksamma ämnen i biocidprodukter den 3 februari 2017.
- (2) När det gäller en rad kombinationer av verksamt ämne och produkttyp som ingår i förteckningen har alla deltagare rätttidigt dragit tillbaka sitt stöd.
- (3) När det gäller vissa verksamma ämnen som producerats *in situ* har namnen på dessa verksamma ämnen och deras prekursorer som stöds inom granskningsprogrammet preciserats ytterligare. Detta har i vissa fall lett till en omdefiniering av det verksamma ämnet i enlighet med artikel 13 i delegerad förordning (EU) nr 1062/2014.
- (4) En anmälan offentliggjordes med en inbjudan att stödja de kombinationer av verksamt ämne och produkttyp som omdefinierats och som för närvarande inte stöds, inklusive produktionen *in situ* av de verksamma ämnena för de produkttyper som förtecknas i bilaga II till delegerad förordning (EU) nr 1062/2014, så att någon kan ta över rollen som deltagare.
- (5) För vissa kombinationer av verksamt ämne och produkttyp har antingen inga anmälningar lämnats in eller också har de anmälningar som lämnats in avvisats i enlighet med artikel 17.4 eller 17.5 i delegerad förordning (EU) nr 1062/2014.
- (6) Enligt artikel 20 i delegerad förordning (EU) nr 1062/2014 bör dessa kombinationer av verksamt ämne och produkttyp inte godkännas för användning i biocidprodukter.
- (7) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för biocidprodukter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De verksamma ämnen som förtecknas i bilagan ska inte godkännas för de produkttyper som anges där.

⁽¹⁾ EUT L 167, 27.6.2012, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1062/2014 av den 4 augusti 2014 om arbetsprogrammet för en systematisk granskning av alla existerande verksamma ämnen som används i biocidprodukter som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 528/2012 (EUT L 294, 10.10.2014, s. 1).

⁽³⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/698 av den 3 februari 2017 om ändring av delegerad förordning (EU) nr 1062/2014 om arbetsprogrammet för en systematisk granskning av alla existerande verksamma ämnen som används i biocidprodukter som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 528/2012 vad gäller tillhandahållande på marknaden och användning av biocidprodukter (EUT L 103, 19.4.2017, s. 1).

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 29 oktober 2018.

På kommissionens vägnar
Jean-Claude JUNCKER
Ordförande

BILAGA

Kombinationer av verksamt ämne och produkttyp som inte godkänts, inklusive nanoformer:

- Produktion *in situ* av de verksamma ämnena för de produkttyper som förtecknas i bilaga II till delegerad förordning (EU) nr 1062/2014, med undantag av verksamma ämnen som producerats från den eller de prekursorer som anges i posten för de berörda kombinationerna av verksamt ämne och produkttyp i tabellen i den bilagan.
- De kombinationer av verksamt ämne och produkttyp som förtecknas i tabellen nedan, inklusive där dessa ämnen producerats *in situ* med hjälp av prekursorer som inte anges i bilaga II till delegerad förordning (EU) nr 1062/2014.

Post i bilaga II till delegerad förordning (EU) nr 1062/2014	Ämnesnamn	Rapporterande medlemsstat	EG-nummer	CAS-nummer	Produkttyp(er)
60	Citronsyra	BE	201-069-1	77-92-9	1
172	Cetylpyridiniumklorid	UK	204-593-9	123-03-5	2
195	Natrium-2-bifenylat	ES	205-055-6	132-27-4	1, 2, 3
288	N-(Diklorofluorometyltio)-N', N'-dimetyl-N-fenylsulfamid (Diklofluamid)	UK	214-118-7	1085-98-9	7
365	Pyridin-2-tiol-1-oxid, natriumsalt (Natriumpyrition)	SE	223-296-5	3811-73-2	3
401	Silver	SE	231-131-3	7440-22-4	9
405	Svaveldioxid	DE	231-195-2	7446-09-5	4
424	Natriumbromid	NL	231-599-9	7647-15-6	2, 11, 12
458	Ammoniumsulfat	UK	231-984-1	7783-20-2	11,12
1016	Silverklorid	SE	232-033-3	7783-90-6	10, 11
515	Ammoniumbromid	SE	235-183-8	12124-97-9	11, 12
526	Kalium-2-bifenylat	ES	237-243-9	13707-65-8	6, 9, 10, 13
529	Bromklorid	NL	237-601-4	13863-41-7	11
541	Natrium-p-kloro-m-kresolat	FR	239-825-8	15733-22-9	1, 2, 3, 6, 9, 13
609	Blandning av cis- och trans-p-mentan-3,8-diol (Citriodiol)	UK	Uppgift saknas	Uppgift saknas	19
620	Tetrakis(hydroximetyl)fosfoniumsulfat (2:1) (THPS)	MT	259-709-0	55566-30-8	2
673	Didecyldimetylammoniumklorid (DDAC (C ₈₋₁₀))	IT	270-331-5	68424-95-3	5
785	6-(ftalimido)peroxihexansyra (PAP)	IT	410-850-8	128275-31-0	3, 4

Post i bilaga II till delegerad förordning (EU) nr 1062/2014	Ämnesnamn	Rapporterande medlemsstat	EG-nummer	CAS-nummer	Produkttyp(er)
792	Tetraklorodekaoxidkomplex (TCDO)	DE	420-970-2	92047-76-2	1
952	<i>Bacillus sphaericus</i> , utom <i>Bacillus sphaericus</i> 2362, stam ABTS-1743	IT	Mikroorganism	143447-72-7	18
955	<i>Bacillus thuringiensis</i> subsp. <i>israelensis</i> serotyp H14, utom stam AM65-52 och stam SA3A	IT	Mikroorganism	Uppgift saknas	18
957	<i>Bacillus subtilis</i>	DE	Mikroorganism	Uppgift saknas	3
939	Aktivt klor: tillverkad genom reaktion mellan hypoklorsyra och natriumhypoklorit producerad <i>in situ</i>	SK	Blandning	Uppgift saknas	2, 3, 4, 5, 11, 12
824	Silverzinkzeolit	SE	Uppgift saknas	130328-20-0	5
1013	Silverkopparzeolit	SE	Uppgift saknas	130328-19-7	5
835	Esfenvalerat/(S)-.alfa.-Cyano-3-fenoxibensyl-(S)-2-(4-klorofenyl)-3-metylbutyrat (Esfenvalerat)	PT	Växtskyddsmedel	66230-04-4	18

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEBESLUT (EU) 2018/1623**av den 29 oktober 2018****om myggor som på icke-naturlig väg har smittats med *Wolbachia* och används för vektorbekämpningsändamål, i enlighet med artikel 3.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 528/2012****(Text av betydelse för EES)**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 528/2012 av den 22 maj 2012 om tillhandahållande på marknaden och användning av biocidprodukter ⁽¹⁾, särskilt artikel 3.3, och

av följande skäl:

- (1) Den 28 september 2017 begärde Frankrike att kommissionen skulle besluta huruvida bakterier av släktet *Wolbachia* eller preparat som innehåller sådana bakterier som ska inympas i myggor, och myggor som på icke-naturlig väg har smittats med sådana bakterier (nedan kallade *icke-naturligt smittade myggor*) för vektorbekämpningsändamål är biocidprodukter i den mening som avses i artikel 3.1 a i förordning (EU) nr 528/2012 eller behandlade varor i den mening som avses i artikel 3.1 l i den förordningen eller ingetdera.
- (2) Enligt de uppgifter som Frankrike har lämnat överförs dessa intracellulära bakterier vertikalt, och de förvärvas från modern och förekommer naturligt hos ca 40 % av alla leddjur. Genom att smitta myggor med bakterierna kan man minska vissa myggors förmåga att överföra vissa patogena virus och parasiter eftersom det stör dessa patogeners aktivitet i myggorna, samtidigt som man främjar reproduktionen av smittade myggor av honkön och spridningen av bakterierna i myggpopulationen. Eftersom myggor av hankön som smittats med bakterierna dessutom inte är kompatibla med lokala myggor av honkön minskar introduktionen av sådana smittade myggor av hankön i målpopulationen dess reproduktionsförmåga. Kampanjer för vektorbekämpning grundas därför på utsättning av icke-naturligt smittade myggor i en population av myggor i syfte att kontrollera populationens storlek och/eller minska myggornas förmåga att överföra vissa patogener till människor.
- (3) Enligt de uppgifter som Frankrike har lämnat smittas inte alla arter av myggor eller enskilda myggor inom en art naturligt med bakterierna eller med en stam av bakterierna som kan utnyttjas för vektorbekämpningsändamål. Icke-naturliga infektioner måste därför ske under laboratorieförhållanden i syfte att skapa icke-naturligt smittade myggor med en lämplig stam av bakterierna. Detta kan uppnås genom olika infektionsmetoder, inklusive inympning av bakterierna i vuxna myggor av honkön eller i cytoplasma av myggägg.
- (4) Vid tillämpningen av artikel 3.3 i förordning (EU) nr 528/2012 är det därför relevant att separat bedöma dels bakteriernas status eller status för varje preparat som innehåller sådana bakterier som ska inympas i myggorna, dels de icke-naturligt smittade myggornas status, oavsett vilken infektionsmetod som används.
- (5) Bakterierna är mikroorganismer i den mening som avses i artikel 3.1 b i förordning (EU) nr 528/2012.
- (6) Myggor är skadliga organismer i den mening som avses i artikel 3.1 g i förordning (EU) nr 528/2012, eftersom deras närvaro kan vara oönskad eller skadlig för människor eller djur.
- (7) Bakterierna påverkar myggpopulationen indirekt, antingen genom kontroll av populationens storlek eller genom minskning av myggornas förmåga att överföra vissa patogener, och bör därför anses vara ett verksamt ämne i den mening som avses i artikel 3.1 c i förordning (EU) nr 528/2012.
- (8) Produkttyp 18 (Insekticider, akaricider och bekämpningsmedel mot andra leddjur) enligt definitionen i bilaga V till förordning (EU) nr 528/2012, omfattar produkter som används för bekämpning av leddjur på andra sätt än genom att avskräcka eller dra till sig dem. Eftersom bakterierna inympas i myggor i avsikt att utöva kontroll över myggpopulationer omfattas denna användning av beskrivningen av produkttyp 18.

⁽¹⁾ EUT L 167, 27.6.2012, s. 1.

- (9) Bakterierna eller det preparat som innehåller bakterierna utövar kontroll över myggor på annat sätt än enbart genom fysisk eller mekanisk inverkan.
- (10) Vid tillämpningen av artikel 3.1 a i förordning (EU) nr 528/2012 bör bakterierna eller det preparat som innehåller bakterierna anses vara ett ämne eller en blandning som består av eller innehåller ett verksamt ämne. Följaktligen är bakterierna eller varje preparat som innehåller bakterierna, i den form det tillhandahålls den användare som utför inympningen i myggor, en biocidprodukt i den mening som avses i artikel 3.1 a första strecksatsen i förordning (EU) nr 528/2012 och omfattas av produkttyp 18.
- (11) Icke-naturligt smittade myggor är inte mikroorganismer i den mening som avses i artikel 3.1 b i förordning (EU) nr 528/2012.
- (12) Icke-naturligt smittade myggor är inte ett ämne eller en blandning i den mening som avses i artikel 3.1 och 3.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006⁽¹⁾. I enlighet med artikel 3.2 a och b i förordning (EU) nr 528/2012 är de därför varken ett ämne eller en blandning vid tillämpningen av den förordningen.
- (13) Följaktligen är icke-naturligt smittade myggor inte ett verksamt ämne i den mening som avses i artikel 3.1 c i förordning (EU) nr 528/2012. Icke-naturligt smittade myggor kan därför inte vara en biocidprodukt i den mening som avses i artikel 3.1 a första strecksatsen i den förordningen.
- (14) Icke-naturligt smittade myggor är inte varor i den mening som avses i artikel 3.3 i förordning (EG) nr 1907/2006. I enlighet med artikel 3.2 c i förordning (EU) nr 528/2012 anses de därför inte vara varor vid tillämpningen av den förordningen. Följaktligen kan icke-naturligt smittade myggor inte anses vara behandlade varor i den mening som avses i artikel 3.1 l i förordning (EU) nr 528/2012.
- (15) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för biocidprodukter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bakterier av släktet *Wolbachia* eller varje preparat som innehåller sådana bakterier som används för inympning av bakterierna i myggor i syfte att skapa icke-naturligt smittade myggor för vektorbekämpningsändamål ska anses vara en biocidprodukt i den mening som avses i artikel 3.1 a i förordning (EU) nr 528/2012.

Icke-naturligt smittade myggor ska, oavsett vilken infektionsmetod som används, varken anses vara en biocidprodukt eller en behandlad vara i den mening som avses i artikel 3.1 a och l i förordning (EU) nr 528/2012.

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 29 oktober 2018.

På kommissionens vägnar

Jean-Claude JUNCKER

Ordförande

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG (EUT L 396, 30.12.2006, s. 1).

RÄTTELSER**Rättelse till rättelse till Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/28/EU av den 25 oktober 2012 om viss tillåten användning av anonyma verk**

(Europeiska unionens officiella tidning L 101 av den 10 april 2013)

Rättelsen till rådets direktiv 2012/28/EU, publicerad i EUT L 101, 10.4.2013, ska betraktas som ogiltig.

Rättelse till Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/28/EU av den 25 oktober 2012 om viss tillåten användning av anonyma verk

(Europeiska unionens officiella tidning L 299 av den 27 oktober 2012)

Överallt i texten, förutom i artikel 2.5, ska ordet "anonym" ersättas av ordet "föräldralös" i alla dess grammatiska former.

ISSN 1977-0820 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2628 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV